

Slujirea fiecarui membru

Comentariu de Alejandro Bullon

Buna dragul meu!

Tema de astazi are titlul "Slujirea fiecarui membru". Cuvantul *slujitor* sau *preot* in acest context are aceeasi semnificatie, iar baza afirmatiei ca fiecare membru al Bisericii este un preot si are o misiune de realizat, o gasim in Biblie. Sa deschidem Sfanta Scriptura in 1 Petru 2,9:

"Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor, pe care Dumnezeu și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată; "

Cand Petru afirma ca suntem un neam de preoti, nu se refera numai la pastori, ci Bisericii ca intreg, si in acord cu Petru, se naste intrebarea, pentru ce Dumnezeu ne-a facut preoti? Pentru a raspandi mesajul Evangheliei pe pamant, adica ne-a incredintat noua aceasta responsabilitate pentru a-l transmite lumii. Din acest punct de vedere suntem preoti, iar aceasta idee o dezvolta si mai bine Pavel in Efeseni 4,12:

"¹²pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, "

Am vazut in ideea anterioara ca Dumnezeu a dat responsabilitatea raspandirii Evangheliei Bisericii Sale. Este important de inteles ca misiunea aceasta in Biserica primitiva nu era numai pentru liderii religiosi, ci era pentru toti membrii ei. Fiecare crestin trebuia sa aduca pe cineva la Isus, pentru a putea creste in experienta sa crestina. Nu exista crestere fara marturisirea credintei, iar aceasta nu depinde de vre-un dar spiritual, Dumnezeu a impartid daruri pentru slujire, pentru intarirea Corpului lui Hristos, a Bisericii, dar marturisirea personala nu este un dar, ci o necesitate spirituala, cum este rugaciunea sau studiul zilnic al Scripturii. Acest concept era bine inteles Bisericii primitive.

Iata ce spune Fapte 8:1,4:

"Saul se învoise la uciderea lui Ștefan. În ziua aceea, s-a pornit o mare prigonire împotriva Bisericii din Ierusalim. Și toți, afară de apostoli, s-au împrăștiat prin părțile Iudeii și ale Samariei.

"Cei ce se împrăștiaseră, mergeau din loc în loc, și propovăduiau Cuvântul. "

Te rog sa observi cu atentie ca spune, ca *toti* mai putin apostolii au fost imprastiatii, iar apoi spune, ca cei imprastiatii *mergeau din loc in loc raspandind Evanghelia*. Cei care anuntau vestea buna a Evangheliei nu erau apostolii, ci cei care au fost imprastiatii. Si cine erau acestia? Membrii bisericilor. Acest fapt este confirmat si de Spiritul Profetic in cartea Istoria Faptelor Apostolilor pagina 90-91(editia in spaniola):

" Crestinul umil si consacrat asupra caruia stapanul viei a incredintat preocuparea pentru suflete, trebuie sa fie insufletit de oamenii pe care Dumnezeu i-a pus cu responsabilitati si mai mari. "

Cine este *crestinul umil si consacrat*? Membrul Bisericii. Asupra lui, Dumnezeu a depozitat responsabilitatea preocuparii pentru sufletele pierdute, si acesta, pentru ca el are nevoie sa creasta din punct de vedere spiritual, formand parte din glorioasa Biserica care la revenirea Sa, Dumnezeu o va cauta sa o ea cu El.

Daca eu ca si slujitor las la o parte Biserica, demonstrez ca nu am inteles inalta responsabilitate la care am fost chemat, cu privire la propovaduire. Iar daca fiind preocupat pentru a atinge tintele puse, folosesc metode care lasa membrul bisericii ca si un simplu observator, nu fac altceva decat il condamn sa fie pierdut, iar sangele lui va fi cerut din mainile mele. Este posibil sa fi fost sincer in ceea ce faceam, dar am facut ceea ce Dumnezeu nu mi-a cerut, uitand sa pregatesc Mireasa Sa, sa fie sfanta, curata si fara pata. "*Crestinul umil si consacrat*" spune textul, trebuie sa fie incurajat si sprijinit de cei care au fost chemati la responsabilitati si mai mari. Si cine sunt acesti oameni? Pastorii. Ei nu sunt chemati in primul rand sa aduca suflete la Hristos, aceasta misiune conform planului divin, trebuie sa fie implinita de membrii Bisericii. Acest fapt este certificat in cartea Slujitorii Evangheliei pag. 206 (editia in spaniola):

" Cand lucreaza "- se refera la pastor – "unde exista cativa crestini, pastorul nu trebuie sa se preocupe atat pentru a converti pe cei necredinciosi, cat a prepara pe membrii Bisericii pentru o cat mai buna colaborare. Va trebui sa lucreze personal cu fiecare dintre ei ca sa ii incurajeze a lucra pentru ceilalti."

Prietene, pastorul niciodata nu trebuie sa faca lucrarea care ii apartine Bisericii. Iata un alt citat din Spiritul Profetic, se gaseste in Marturii vol 1 pagina 456 (editia in spaniola):

" Predicarea Evangheliei este numai o mica parte a lucrarii care trebuie facute pentru salvarea de suflete. Duhul lui Dumnezeu convinge pe pacatosi cu privire la Adevar, si ii pune in bratele Bisericii. Pastorii pot sa faca partea lor, dar niciodata nu pot sa faca lucrarea pe care Biserica trebuie sa o faca."

Acest mesaj, prietenul meu, este adresat pastorilor si se refera la mesajul prezentat de pastori de la anvoane, si este prezentat ca o parte a lucrarii de salvare a sufletelor. Dar in realitate Dumnezeu este cel care realizeaza lucrarea in esenta. Si aceasta o face, punand, incredintand, persoanele in mainile Bisericii, si termina cu ideea ca ei, pastorii, nu pot sa faca lucrarea care a fost incredintata Bisericii. Acum cred ca nu este necesar sa explicam ca atunci cand se vorbeste de Biserica nu este vorba de Biserica ca si institutie, ci se refera la Biserica ca si membri. Lucrarea pastorului este de pregati, educa, invata, constientiza, organiza, dota membrii Bisericii pentru a putea sa implineasca datoria lor.

Dar miembrii trebuie sa lucreze si sa implineasca aceasta datorie, pentru ca acesta este mediul prin care se poate reproduce, caracterul lui Dumnezeu in ei si reflecta maretia Sa. In schimb crestinul care nu este parte activa a acestei misiuni este condamnat la moarte spirituala, exact ca si un copil care nu mananca, nu se misca, nu respira, sau chiar daca mananca si respira dar nu se misca, nu se deplaseaza este posibil ca dupa un timp sa se ingrase, sa faca un infart si sa moara.

In partea a doua a discutiei noastre, putem observa necesitatea implinirii urgente a misiunii. Intr-o zi Isus si ucenicii Sai calatoreau prin Iuda si au vazut campurile albe si pregatite pentru secerat, iar atunci Isus le-a zis:

"- Iata campurile sunt pregatite pentru seceris, dar lucratorii sunt putini".

De ce Isus a facut aceasta afirmatie? Datorita faptului ca in acel timp lumea nu era constienta de urgenta lucrarii, iar Isus dorea sa constientizeze pe ucenici de responsabilitatea lor misionara. Dar aici intram in alta tema importanta a misiunii. Petru vorbind de intarzierea venirii lui Isus, spune ca Isus intarzie in venirea Sa pentru ca este rabdator si doreste ca nimeni sa nu piara ci toti sa vina la pocainta. Dar cum sa vina la pocainta daca nimeni nu le spune nimic? Dumnezeu ar putea sa trimita mesajul Sau oamenilor in diferite forme fara a fi nevoie de ajutorul uman, dar a dat aceasta misiune crestinului pentru ca, implinind aceasta misiune sa fie intarit si el din punct de vedere spiritual. Atunci Dumnezeu va respecta planul Sau si spera ca si crestinul constientizand responsabilitatea Sa, sa mearga si a caute suflete pentru Isus.

Vom merge la partea a treia a acestei teme. Pentru acesta trebuie sa citim 1 Tesaloniceni 1,8:

“În adevăr, nu numai că de la voi Cuvântul Domnului a răsunat prin Macedonia și Ahaia, dar vestea despre credința voastră în Dumnezeu s-a răspândit pretutindeni, așa că n-avem nevoie să mai vorbim de ea. “

Este impresionanta atitudinea misiunara a tesalonicenilor. Pavel le-a adus Cuvantul lui Dumnezeu, dar i-a invatat ca daca vor ca sa creasca in viata lor crestina, ei trebuie sa aduca suflete la Hristos, iar noii crestini din Tesalonic, au luat in serios atat de mult acesta invatatura, incat Pavel spune ca nu mai era nevoie sa mai spuna nimic, pentru ei implineau atat de bine misiunea lor. Nu este acest fapt extraordinar? Fara indoiala Pavel era un excelent pastor pentru ca incuraja Biserica sa marturiseasca credinta lor, iar Biserica era o Biserica extraordinara, pentru ca isi asuma responsabilitatea lor misionara.

Este un pasaj din Spiritul Profetic care afirma acest fapt. Acest pasaj il gasim in cartea Faptele Apostolilor pag. 212,213 (editia in spaniola), unde spune in felul urmator:

“ Apostolul Pavel simtea ca era responsabil in mare masura de situatia spirituala a celor care se converteau datorita lucrarii sale. El dorea ca ca ei sa creasca in cunostinta Celui care l-a trimis. Deseori in lucrarea sa se intalnea cu grupe de femei si barbati care iubeau pe Isus, si se pleca in rugaciune cu ei pentru ca Dumnezeu sa le arate ce trebuie sa faca pentru a mentine o relatie vie cu El. De multe ori se intalnea cu ei ca sa studieze cele mai bune metode de a da si altora lumina Evangheliei. Iar de multe ori, cand era separat de acei cu care a lucrat in aceasta forma, ii cerea lui Dumnezeu in rugaciune sa ii pazeasca de rau, si sa ii ajute sa ramana crestini energici si activi.”

Iti dai seama prietene, Pavel era constient ca singura maniera pentru ca membri sa ramana credinciosi era numai marturisind si impartind si altora credinta lor.

In partea a patra a studiului vom vedea importanta lucrarii unite. Dumnezeu este comandantul acestei misiuni. Fara puterea Duhului Sfânt nu se poate face nimic, Duhul este cel care atinge inimile si transforma vietile, de aceea Apoc 22:17 spune:

“¹⁷Și Duhul și Mireasa zic: "Vino!" Și cine aude, să zică: "Vino!" Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată! “

Te rog sa imi raspunzi la o intrebare. A cui este misiunea da a impartii mesajul Evangheliei? A Duhului si a Bisericii, sotia este Biserica, iar cel are aude, adica nou convertit trebuie de asemenea sa fie involucrat in lucrarea Sa si aceasta chiar si inainte de a fi botezat. In

rezumat, Dumnezeu este cel care conduce misiunea, Biserica este cea care cauta oamenii si seamana, evanghelistii seceră, iar aici se naste coneptul de evanghelistul secerisului, Biserica semanand iar evanghelistii, secerand.

Ajungem la ultima parte a studiului, iar aici vom vedea de importanta raportului, a dării de seama, a celor care lucreaza semanand Evanghelia. Aici descoperim un fapt care trebuie sa determine Biserica sa se trezeasca. Ma refer la obiectivul tuturor activitatilor care se fac in sabat la biserica. Obiectivul serviciului divin este numai inchinarea sau mai mult decat atat? Sa ne gandim ce vom face in acesta zi. Sa ne gandim de exemplu la Scoala de Sabat. Responsabilul de Scoala de Sabat deja de duminica anterioara incepe sa pregateasca programul, iar in zilele urmatoare la fel, cine se va ocupa cu rugaciunea, sau momentul muzical, cine va citi vestile misionare, care sunt instructorii, pe cine va chema in locul celor care lipsesc, cere ajutor ajutoarelor din departament, iar apoi vine sabatul iar odata terminat totul in sfarsit respira usurat...” - O, multumesc Doamne ca in sfarsit am reusit sa prezentam programul si sa terminam.” Sa terminam? Pai nu am terminat bine ca incepem din nou. Interesant ca Biserica traieste in virtutea faptului ca este incontinuu preocupata ca sa prezinte programe, dar obiectivul lui Dumnezeu nu este acesta. Obiectivul lui Dumnezeu pentru sabat este ca el sa fie un sabat de inchiare si lauda, de studiu al Cuvantului si de marturisire din partea tuturor membrilor a experientelor vii traite cu Isus in saptamana care a trecut.

Bogatia tuturor activitatilor care se desfasoara in sabat va depinde de modul in care fiecare membru a marturisit in cursul saptamanii credinta si bucuria partasiei cu Isus celor ce inca nu il cunosc, experiente care marturisite fratilor ii va intari si ii va uni in marea misiune de predicare a Evangheliei.

Dar ce se intampla cu Biserica? Acest concept il vom trata in alt studiu, si vom vedea cum Biserica s-a transformat intr-un club religios in care nimeni nu lucreaza, unde suntem spectatori, urmarim programul, aplaudam sau criticam, dar nu participam in misiunea Bisericii.

Ramanem cu ideea din titlul studiului din acesta saptamana care a vorbit despre faptul ca toti suntem parte din misiunea predicării Evangheliei, Dumnezeu ne-a incredintat misiunea la toti, toti trebuie sa semanam Cuvantul Evangheliei pentru a putea creste spiritual.

Bunul Dumnezeu sa ne ajute la acesta. Amin!

*Traducere si tehnoredactare Gabriel Radu
Madrid 07 aprilie 2012*